

- διαθέσεως αἰτιάζεται, ἀλλά γε τῆς περὶ τὰ καλὰ προθέσεως ἐπαινέσεται), οὕτως δὲ καὶ τὸ ἀφιλόκαλον προσαιτιάζεται καὶ τὸ ἄμουσον ὑποπτεύσεται.
- 5 Τί οὖν φημί καὶ πρὸς ἑτί μοι ταῦτα προανακέκρουσαι; οὐκ αἰσχύνομαι λόγοις νικώμενος, οὐ τοῖς ἔργοις ἅπαντες ἤκουσι δεύτεροι· οὐ δυσανασχετῶ τὴν ἤτταν οὕτω κοινήν οὔσαν καὶ πάνδημον· οὐκ ἀπωθοῦμαι ῥήτωρ 5 εἶναι καλῶν ἀκουσμάτων δεύτερος, ἂν ὑπὲρ λόγον τὰ πράγματα. τί καινόν, εἰ καὶ λόγος ἀποίσεται τοῦλαττον; δέχονται μεθ' ἡμῶν οἱ λόγοι τὸ τροπαιον, οὐκ ἄχθονται μεγάλων ἐπαινέται γιγνόμενοι λείπεσθαι. καὶ νῦν, ἐπειδὴ μήτε τὸ κοσμεῖν αὐτοῖς τὸ τῶν πραγμάτων παρέλιπε χάριεν καὶ τὸ μείζω ποιεῖν καὶ μεγεθύνειν τῇ τέχνῃ τὸ τῆς ὑποθέσεως παρείλετο μέγεθος, 10 βούλονται μᾶλλον αὐτοὶ συνανηφοῦσθαι καὶ συνεξαίρεσθαι, καὶ κέρδος ἡγοῦνται καλοῦ σώματος νομίζεσθαι κάτοπτρον καὶ σκιά δοκεῖν ἡλίου τηλαυγέστερον ἀντανίσχοντος.
- 6 Αὐτίκα γάρ τοι τὰ τῆς πατρίδος ἀντανίσχει τῷ λόγῳ καὶ ξύμπαν ὅ τι καὶ πόλεως καλὸν ξυνεπέλαμψε καί, τυραννεῖν τῷ κάλλει τὰς ὄψεις λαχοῦ- 15 σα, νῦν τυραννεῖ καὶ τοὺς λόγους. κἂν γὰρ ὑπερίδω καὶ μικρόν τι μύσῳ τῷ λόγῳ, παραδραμεῖν ἐθελήσας τὴν ὄραν, εὐθὺς ἠγρίασεν ἐπέπληξεν ἐπετίμησε. «βάσκανε καὶ καλῶν ἀνέραστε, ποῖ δέ σοι τὰ τῆς ὁρμῆς καὶ τί τοσοῦτον ἔχεις εἰπεῖν, ὃ μὴ μακροῦ τῶν ἐμῶν ἀπολείπεται; παρόψει δέ με καὶ παραδράμης ἀγέραστον, ἧς τὸ κάλλος ἀξιοθέατον καὶ τὸ γέρας τῶν 20 ἄλλων πάντων μακροῦ γεραρώτερον κρατιστεύειν ἐν πόλεσι καὶ βασιλεύειν ἐν ἔθνεσι; τὰ δὲ τῶν Μουσῶν ἀνθη πόθεν αὐτὸς ἔχεις δρεψάμενος; τὸ δὲ σοφιστεύειν καὶ πλέκειν ἐγκώμια καὶ τῇ γλώττῃ ἀποσεμνύνειν καὶ περιξέειν ὀνόματα, πόθεν σοι ταῦτα; οὐκ ἐμὸν τὸ καλόν, οὐκ ἔγωγε τοὺς λόγους καὶ ἔθρεψα καὶ ἐπαίδευσα, αὐτὸς δ' ὁ καὶ τοῦ λόγου τὴν ὄραν σοι 25 προβαλλόμενος; οὐκ ἐμὸς ὁ κλάδος, οὐκ ἐμὸν τὸ φυτόν; οὐκ ἐξ ἐμοῦ τὴν ὀπώραν μετὰ καὶ τῆς ἀνθης ἀνέβλασταν; ἐμὸς ἐστὶν ὁ βλαστός, ἐμὸν καὶ τὸ σεμνολόγημα. ἂν τὴν θρεψαμένην παραδράμης, τὸ φυτόν οὐκ ἐθαύμασας· | ἂν τὸ φυτόν οὐ θαυμάσης, τὴν ἀνθην οὐ τελέως ἐπήνεσας· ἂν τὴν 404γ] ἀνθην οὐκ ἐπαινέσης, τὴν ὀπώραν ἀφήκας ἀθαύμαστον.» 30
- 7 Τοιαῦτά μοι ἐπαπειλεῖται, τοιαῦτά μοι ἐπανατείνεται ἢ καλλιπόλις αὕτη πόλις καὶ μεγαλόπολις, ὅπηνίκα τὴν τοῦ λόγου ῥύμην ἀλλαχόσε μετάγοντος αἰσθηται. εἰ δὲ καὶ πρὸς ταύτην καὶ τὸ ταύτης κάλλος ἀπονεύσω τοὺς ὀφθαλμούς, τότε δὴ τότε καὶ τὸ βλέπειν ἀφήρημαι καὶ πάσχω τι πάθος καινόν, καὶ λέγειν οὐκ ἔχων καὶ σιγᾶν οὐ βουλόμενος. χαριστέον οὖν καὶ 35 νόμοις ῥητόρων ἐπομένους καὶ πατρίδι πειθόμενους τὸν ἔπαινον· καὶ δια-